

államok bíróságai előtt perköltség biztosíték adására való köteleztetés nélkül felléphetnek felperesekként s ennek további folyamányaként a 19. cikk a költségekben és kiadásokban marasztaló határozatok végrehajthatóságát állapítja meg.

Tekintettel arra, hogy a törvény nemzetközi egyezmény jellegénél fogva szorosan értelmezendő, igen fontos gyakorlati jelentőséget nyer az a kérdés, hogy vajjon a 17. cikkben megjelölt bíróságok fogalma alá csak a bírói szervezeti törvényekbe fölvett királyi bíróságok vonassanak-e s a szabadalmi ügyekben eljáró bíróság jelen törvény szempontjából valóban bíróságnak tekinthető-e? Eppen a szorosabb magyarázati szabályok szempontjából ugyanis a szabadalmi hivatal bíró osztályának bírósági jellege vitássá tehető a külföldhatóságok részéről. Az 1895: XXXVII. t-c. a szabadalmi hatóságokat közigazgatási jellegű hatóságokként szervezi, s így létesíti a szabadalmi hivatalt s ennél egy osztályaként a bírói osztályt. Semmiféle bírói szervezeti törvényünk a szabadalmi ügyekben ítélező bíróságot a bíróságok sorába fel nem veszi s nem említi azt a bíróságok sorában, most törvénnyé vált perrendtartásunk sem a bíróságokról szóló 1-89. szakaszában.

A pusztán lehetőség, hogy szabadalmi ügyekben ítélező orgánumaink bírósági jellege kérdésében kon troverzia támadhat a gyakorlatban, súlyos anomáliái bekövetkezésére szolgálhat alkalmul. A szabadalmi törvény 38. §-a ugyanis a perköltség biztosíték adása kérdésében a szabadalmi ügyekben a sommás eljárás vonatkozó szakaszainak alkalmazását rendeli el, vagy ennek folytán szabadalmi bíróságunk kötve van abba l a tekintetben, hogy felperest a biztosíték adására egyáltalában nem kötelezheti, viszont a megkeresett külföld bíróság eltérő jogi véleménye folytán a bírósági jelle g kérdésében, a költségekre a végrehajtás elrendelése me gtagadja. (Az a körülmény, hogy a végrehajtást a IV kerületi járásbíróság rendeli el, itt tekintetbe ne u jön.) Vagyis az a különös helyzet állhat elő, hogy sza badalmi bíróságunknak e kötöttsége folytán, a felp eres sem biztosíték adására kötelezhető, sem a költse gekre végrehajtható nem lesz.

Tudomásunk szerint az első konkrét döntés kérdésben most történt, reánk nézve minden esetre ör vendetes módon. A szabadalmi hivatal bírói osztálya nak ítélete folytán a pervesztes felperessel szembe megítelt költségek végrehajtása iránt a budapesti II. ker. járásbíróság 1909. V. 764., 765., 766. szám ala megkereste a brüsszeli bíróságot, amely a végrehajtás elrendelte, vagyis a szabadalmi hivatal bírói osztálya az egyezmény 17. cikkében megjelölt bíróságnak ismí te el.

E döntés kellő méltánylása végett ki kell emel nünk, hogy a brüsszeli bíróság határozatára valószínű leg befolyással bírt az a körülmény is, hogy a belga törvény értelmében szabadalmi ügyekben a bírásko dásra a rendes bíróságok hivatottak. Vagyis mindezek után sem tekinthető teljesen kizártnak az a lehetőség, hogy más államok bírósága – kivált amelyeknél a sza badalmi bíróság szervezete közigazgatási jellegű – szabadalmi perekből felmerült költségek végrehajtás iránti megkeresésnek eleget nem tesz, szabadalmi hi vatalunk bírói osztálya „bíróság” jellegének el nem is mérése folytán.

A szabadalmi perek költségeinek végrehajthatósága.

Írta: *dr. György Ernő.*

A polgári eljárás egyes kérdéseiben hozott hágai nemzetközi egyezmény, amely törvényeink sorába az 1909: XIV. t.-cikkkel iktatódott, érdekes és gyakorlatilag nagy jelentőségű vitás kérdés előállításának nyitotta útját. A nemzetközi egyezmény 17. cikke megállapítja, hogy a szerződő államokban lakó polgárok a szerződő